

POIANA NARCISELOR

Mai știi, cum mai ca ieri printre narcise
Plutind poiana tresărea de vise
Și te-apropiai desculță și se-oprise
O clipă inima..., și se aprinse...

Și cum veneai din zări înspre abise
Se scuturau în urma ta narcise
Albe ca sufletul răpus de vise
Și-n aer parcă timpul se oprise...

Și cum priveam pierdut petale stinse
De vant purtate-n urma ta desprinse
Înconjurată-n soare de narcise
Aprinsă-înfiiorare mă cuprinse...

.....

Dar dinspre neguri umbră se ivise
Printre stejarii grei de ani și tise
Și-a spulberat petale noi și vise...
Și-am părăsit poiana de narcise...

***